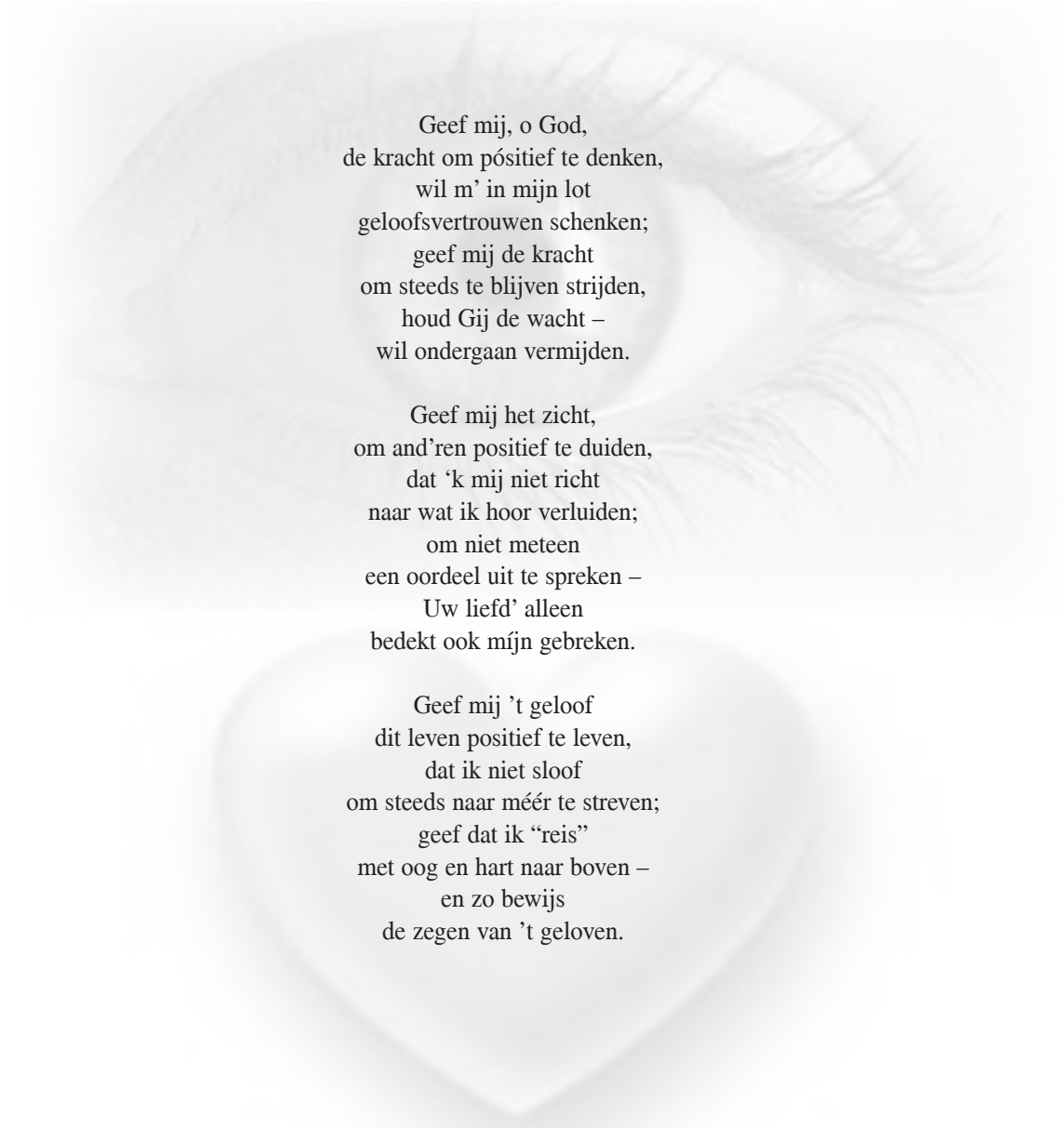

januari/februari 2017

Positief

Geef mij, o God,
de kracht om p^ósitief te denken,
wil m' in mijn lot
geloofsvertrouwen schenken;
geef mij de kracht
om steeds te blijven strijden,
houd Gij de wacht –
wil ondergaan vermijden.

Geef mij het zicht,
om and'ren positief te duiden,
dat 'k mij niet richt
naar wat ik hoor verluiden;
om niet meteen
een oordeel uit te spreken –
Uw liefd' alleen
bedekt ook m^íjn gebreken.

Geef mij 't geloof
dit leven positief te leven,
dat ik niet sloof
om steeds naar méér te streven;
geef dat ik "reis"
met oog en hart naar boven –
en zo bewijs
de zegen van 't geloven.

Joke van Sliedregt

Kerkdiensten

van de Protestantse Gemeente 'de Eshof' te Hoevelaken

zondag 22 januari	10:00 uur	Ds G Landman (De Bilt) Collecten: JOP catechese en educatie, Onderhoud gebouw
zondag 29 januari	10:00 uur	Ds E Boot Bevestiging ambtsdragers. Collecten: Eigen diaconie, Pastoraat
zondag 05 februari	10:00 uur	Ds J van Baardwijk (Amersfoort) Collecten: Missionair werk PKN, Eredienst
zondag 12 februari	10:00 uur	Ds E Boot m.m.v. de Cantorij Viering maaltijd van de Heer, Collecten: Eigen diaconie, Cantorij
zondag 19 februari	10:00 uur	Ds E Boot Collecten: Stichting Voorkom, Onderhoud gebouw
zondag 26 februari	10:00 uur	Ds W van Iperen (Barneveld) Collecten: JOP jeugdwerk en PKN, Jeugd- en jongerenwerk
woensdag 01 maart	19:00 uur	Pauluscentrum ? en ds E Boot
zondag 05 maart	10:00 uur	Ds E Boot m.m.v. de cantorij Collecten: Kerk in Actie 40 dagen-tijd, Eredienst
zondag 12 maart	10:00 uur	Ds R Visser (Amsterdam) Collecten: Kerk in Actie voorjaarszendingsweek, Cantorij
zondag 19 maart	10:00 uur	Ds E Boot Collecten: Kerkin Actie 40 dagen-tijd, Vorming & Toerusting
zondag 26 maart	10:00 uur	Ds M Dijkstra Viering maaltijd van de Heer, Collecten: Kerk in Actie 40 dagen-tijd, Muziek en Liturgie

* Tenzij anders vermeld zijn de diensten in "de Eshof"

Gemiste kerkdienst beluisteren?

Ga naar de nieuwe website van 'de Eshof': www.pgdeeshof.nl

Kijk bij "Diensten en Internet" (linkerkolom) of het tabblad "Liturgie".

U kunt ook kijken bij www.kerkdienstgemist.nl of

<http://kerkdienstgemist.nl/assess/632832-Prot-Gem-de-Eshof-te-Hoevelaken>.

Agenda

maandag 23 januari	20:00 uur	Repetitie Anatevka
dinsdag 24 januari	20:00 uur	Brede Pastorale Raad
woensdag 25 januari	13:30 uur	Activiteitengroep
	20:00 uur	RepetitieCantorij
donderdag 26 januari	20:00 uur	Diaconie
	20:00 uur	Een huis voor alle mensen van goede wil
maandag 30 januari	20:00 uur	Repetitie Anatevka
dinsdag 31 januari	19:30 uur	De gele wereld - Albert Espinosa II
woensdag 01 februari	20:00 uur	, Nijkerk Wijkteam 1
	20:00 uur	College van Kerkrentmeesters
	20:00 uur	Repetitie Cantorij
maandag 06 februari	13:30 uur	Wijkteam 3
	20:00 uur	Repetitie Anatevka
	20:00 uur	
		Bezinningsdag voor jonge volwassenen (voorbereiding)
dinsdag 07 februari	13:30 uur	Activiteitengroep
	20:00 uur	Pastorale Raad
woensdag 08 februari	15:00 uur	Pastoraal overleg
	20:00 uur	Repetitie Cantorij
donderdag 09 februari	20:00 uur	Stilte als kwaliteit van het innerlijk leven
maandag 13 februari	20:00 uur	Repetitie Anatevka
dinsdag 14 februari	19:30 uur	De gele wereld - Albert Espinosa III
woensdag 15 februari	20:00 uur	Repetitie Cantorij
donderdag 16 februari	20:00 uur	Moderamen
	20:00 uur	Weekend bij de Benedictijnen in Egmond-Binnen (voorbereiding)
maandag 20 februari	19:30 uur	Wijkteam 4
	20:00 uur	Repetitie Anatevka
woensdag 22 februari	13:30 uur	Activiteitengroep
	16:00 uur	Wijkteam 2
	20:00 uur	Repetitie Cantorij
	19:30 uur	Je eigen levensverhaal schrijven met als thema
		Geloven door de jaren heen.
donderdag 02 maart	20:00 uur	Diaconie
zondag 05 maart	11:30 uur	Van Vulpen orgel 20 jaar in De Eshof - een concertje
maandag 06 maart	20:00 uur	Repetitie Anatevka
dinsdag 07 maart	13:30 uur	Activiteitengroep
woensdag 08 maart	20:00 uur	Repetitie Cantorij
	19:30 uur	Je eigen levensverhaal schrijven met als thema
		Geloven door de jaren heen.
donderdag 09 maart	20:00 uur	Kerkenraad
vrijdag 10 maart	n.t.b.	Sint. Adelbertabdij, Weekend bij de Benedictijnen in Egmond-Binnen
zaterdag 11 maart	n.t.b.	Sint. Adelbertabdij, Weekend bij de Benedictijnen
zondag 12 maart	n.t.b.	Sint. Adelbertabdij, Weekend bij de Benedictijnen
maandag 13 maart	20:00 uur	Repetitie Anatevka
woensdag 15 maart	20:00 uur	Repetitie Cantorij
donderdag 16 maart	20:00 uur	De inspiratie van Marc Chagall

* Tenzij anders vermeld zijn de activiteiten in "de Eshof"

Uit de gemeente

MEELEVEN

Jan van de Kuilen kreeg op vrijdag 16 december een licht hartinfarct en is naar het ziekenhuis gebracht. Daar kon hij bij toeval de volgende dag al geholpen worden. Het is een gelukkig toeval geweest, want de situatie bleek ernstiger dan eerst gedacht. Er zijn enkele stents geplaatst en er is een kransslagader gedotterd. Alles liep zo voorspoedig dat hij op zondag 18 december alweer naar huis mocht. Op 9 februari wordt hij weer in het ziekenhuis verwacht voor controle.

Jannie Venema is kort geleden thuis gevallen. Hierdoor brak ze haar schouder op drie plaatsen en was haar gezicht bont en blauw. Ze was eigenlijk nog maar net thuis na haar vorige revalidatieperiode en nog herstellende van haar knieverwonding. Gelukkig werd ze deze keer snel gevonden en is ze naar het Meander gebracht. Vrij snel is ze overgeplaatst naar de Koperhorst in Amersfoort ter revalidatie. Helaas is ze daar opnieuw gevallen, waardoor ze nu weer in het ziekenhuis ligt met een gebroken heup. Het is een erg vervelende situatie. Voor het herstel van haar heupbreuk heeft ze haar beide armen nodig, maar haar ene schouder heeft nog niet veel kracht. De hoop is dat ze op 8 februari naar huis mag. Voorlopig verblijft ze op afdeling C6, kamer 65.

Margot Schouten is op 29 december thuisgekomen na vijf weken revalidatie in De Pol. Ze heeft er een goede tijd gehad met veel fysiotherapie, waardoor ze het gebruik van haar rechterbeen en –hand weer grotendeels terugkreeg. Op zeker moment kon ze zelfs naar het hospice lopen om Arnold op te zoeken. Haar echtgenoot was daar tijdelijk opgenomen toen Margot een herseninfarct kreeg. Het was de bedoeling dat Arnold rond half januari ook weer naar Hoevelaken zou terugkeren. Dan zou de nodige zorg geregeld zijn, die nodig was omdat hij ALS-patiënt was. Heel onverwacht overleed hij echter op zaterdag 7 januari. We wensen Margot alle kracht toe die nodig is om met dit verdrietige verlies te leven.

Margreet Mijnten heeft zware weken achter de rug. Tot eind december moest ze in het ziekenhuis blijven vanwege een ontsteking. Vlak voor de jaarwisseling mocht ze gelukkig naar huis, waar ze anderhalve week heeft om aan te sterken voordat de chemotherapie gaat beginnen tegen de kanker in de lever. De bloedwaarden blijken gelukkig goed genoeg te zijn.

Richard Huijskes tobt vanaf eind november met een algeheel gevoel van malaise. Hij blijft hoesten en voelt zich niet lekker. Verkoudheid en griep heersen in de wintermaanden, maar omdat zijn gezondheid toch al niet sterk is, lijkt het of hij er niet meer vanaf komt.

Aan ieder, hier genoemd of misschien juist niet genoemd, van harte toegewenst dat 2017 heelheid mag brengen.

FELICITATIES

Er waren verschillende jubilea te vieren in december. Joke en Harrie van der Klok-Oerlemans waren op 9 december veertig jaar getrouwd. Bea en Frans Verhagen-Wissink vierden op 17 december hun twaalfeneenhalfjarig huwelijksfeest. Op 22 december waren er twee jubilea: Sien en Jan van Uffelen-Dokter gedachten hun vijftigjarig jubileum en Bep en Henk van Reenen-de Wit waren vijfenveertig jaar getrouwd. Tenslotte sluit het bruidspaar Atie en Henk van den Top-Leeuwis de rij met een vijftigjarig huwelijksjubileum. Allen van harte gelukgewenst namens de Eshofgemeente!

IN GEDACHTENIS:

JACOBA VAN DUSSCHOTEN-VAN ESVELD

2 januari 1930 – 7 december 2016

Op dinsdag 7 december overleed Cootje van Dusschoten, 86 jaar oud. Haar dood kwam behoorlijk onverwacht. Weliswaar werkten haar nieren en hartklep-

pen niet goed meer, maar zondag had ze nog gegeten in de Kopperhof. Tot dat moment was er eigenlijk niets aan de hand. 's Nachts werd ze benauwd. De volgende paar dagen zijn alle kinderen en kleinkinderen langs geweest en knapte ze weer op. Maar het ging 's nachts opnieuw niet goed. Ze is rustig overleden. Sinds maart 1987 was Cootje weduwe van Bertus van Dusschoten, die aan de gevolgen van een spierziekte

Uit de gemeente

was overleden. Mede dankzij de vijf kinderen en hun partners had ze hem thuis kunnen verzorgen tot het einde. Ze woonde toen nog aan de Bernhardlaan. Later verhuisde ze naar de Stoutenborgh.

Ze miste Bertus erg, maar slaagde erin haar leven opnieuw op te bouwen. In de Stoutenborgh werd ze volop actief. Intussen was ze het middelpunt van een grote familie. Ze hield ervan om haar kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen om zich heen te hebben. Ze kon goed luisteren en iedereen zocht haar daarom graag op; elke dag had ze wel één van de kinderen op bezoek. De laatste jaren maakte ze veel werk van haar verjaardag en verzamelde dan de hele familie om zich heen. Ze was een wilskrachtige vrouw, die verzorgd gekleed ging.

Op maandag 12 december namen we afscheid van haar in een bijeenkomst in het uitvaartcentrum bij de begraafplaats. Na een levensverhaal door een van de dochters vertelden verschillende kleinkinderen over hun oma. Ze kwamen met warme en liefdevolle herinneringen. Aan het begin van het afscheid staken kleinkinderen en achterkleinkinderen ieder een kaars aan; het waren heel veel lichtjes. "Licht van herinnering, van warmte en van liefde", noemde één van de kleinkinderen het. Aan ieder die haar mist van harte toegewenst dat dit licht de momenten van gemis mag verlichten.

IN GEDACHTENIS: TONNI JOOP SCHEP

19 september 1936 – 9 december 2016

Het was op donderdag 9 december dat Ton zijn laatste adem uitblies. Niet onverwacht, en toch ook weer wel, want Til en de kinderen dachten dat het nog een tijdje zou duren. Voor Ton zelf was het goed zo, hij was hier nu wel aan toe.

Toen ik Ton vijf jaar geleden een beetje leerde kennen, had hij net gehoord dat hij longkanker had. Maar ik trof niet een man aan in zak en as. Hij was een optimist en bleef dat ook. Hij had van het leven genoten en was van plan dat te blijven doen, zolang het hem maar mogelijk zou zijn.

Ton was de jongste thuis. Zijn vader was ondernemer.

Na de oorlog was hij alles kwijt en moest vanuit het niets opnieuw beginnen – en dat deed hij. Ton en zijn broers leerden zo al jong wat het betekent te moeten aanpakken. Het ondernemerschap erfde

Ton van zijn vader; hij begon op zeker moment een vleeswarenbedrijf in de regio Amersfoort en heeft tijdens zijn leven het bedrijf uitgebouwd tot een grote onderneming.

In de jaren '50 ontmoette hij Til van der Geer, met wie hij trouwde in 1962. Ze gingen wonen in Hoevelaken en kregen drie kinderen, Laura, Nora en Chiel.

Bij zijn afscheid kozen de kinderen en kleinkinderen voor de gelijkenis van de talenten (Matteüs 25,14-30). Ton was beslist een mens die de gaven, die hem gegeven waren, benutte. Tegelijk was hij als de man die op reis ging en die zijn kapitaal aan anderen toevertrouwt: hij kon anderen hun eigen verantwoordelijkheid laten nemen. Hij liet zijn kinderen zelf het leven ontdekken zonder hen dicht op de huid te zitten om te voorkomen dat er iets fout zou gaan.

Ton was een opgeruimde, innemende mens die makkelijk contact legde. Een man met humor die graag een vrolijke en opgewekte toon in een gesprek bracht. Ook was hij iemand die nadrukkelijk aanwezig was, die autoritair kon zijn en die niet altijd diplomatiek was. Dat leverde wel eens spanningen op en die trok hij zich aan. Uiterlijk leek hij zelfverzekerd, innerlijk was hij een gevoelige man.

De laatste jaren van zijn leven werd zijn actieradius kleiner. Dat was niet enkel iets wat hem overkwam als gevolg van het ziek zijn, het was ook iets wat hij welbewust liet gebeuren. Hij voelde zich het fijnst als hij thuis was, met Til en met de kinderen en kleinkinderen om zich heen.

Op donderdag 15 december dankten we in De Eshof voor zijn leven. Daarna hebben we Ton begraven op de Algemene Begraafplaats.

Til wensen we toe dat ze de kracht vindt om zonder haar levensgezel verder te kunnen. We wensen haar en de kinderen, hun partners en de kleinkinderen van harte de positieve geest toe die Ton zo eigen was, om een weg te vinden met de leegte die is ontstaan.

IN GEDACHTENIS: DATE GERRIT REITSEMA

16 september 1928 – 9 december 2016

Op dezelfde dag als Ton Schep overleed ook Date Reitsema. Sinds hij tijdens zijn laatste vakantie met Roos in het ziekenhuis van Boedapest terecht kwam, ging het niet meer goed met hem. De artsen moesten constateren dat ze niets meer voor hem konden doen. Hart en nieren en ook overige organen waren aan hun einde.

Date heeft bijna 36 jaar als militair gediend in het leger. Trots is hij op de medailles, die hij in die tijd ontving –

Uit de gemeente

onder andere een herinneringsmedaille die hij kreeg omdat hij namens zijn regiment (de cavalerie) als vaandeldrager aanwezig was bij de kroning van Beatrix. Tijdens zijn diensttijd leerde hij Roos Veer kennen. Op 18 december 1958 trouwde hij met haar. Ze kregen vijf kinderen.

In 1986 nam hij afscheid van de militaire dienst. Hij genoot van de tijd die er nu was om in de tuin te werken, te fietsen, te zwemmen, te bridgen en met vakantie te gaan. Voor al zijn werk in verenigingen is hij op zeker moment als lid verbonden aan de Orde van Oranje Nassau. Daarnaast zong hij jarenlang bij Vox Jubilans. Ik herinner me ook hoe hij meedeed met de gemeentemusical Ester: vol overgave en ook enige ondeugd, want stilzitten en opletten gingen hem minder goed af.

De laatste weken van zijn leven vielen Date zwaar. Het was voor hem een wachten op het einde, dat naar zijn zin niet snel genoeg kwam. Hij had geen pijn, maar zijn krachten verlieten hem snel.

Toch zijn die weken niet voor niets geweest. Er was gelegenheid voor de kinderen en kleinkinderen om hem op te zoeken. Roos probeerde het hem zo comfortabel mogelijk te maken en kon hem vaak tot rust brengen. Date zelf had aanvankelijk veel moeite met het ongewisse dat hem na de dood te wachten stond, maar geleidelijk aan leek die onzekerheid naar de achtergrond te verdwijnen. In de laatste dagen, toen hij zich als het ware in een tussengebied tussen leven en dood bevond, hoorde en zag hij dingen die hem geruststelden.

Op vrijdag 16 december hebben we afscheid van Date genomen in een dankdienst voor zijn leven. Roos en de familieleden hebben Date daarna begeleid naar het crematorium.

Aan Roos, de kinderen en de kleinkinderen van harte liefdevolle herinneringen toegewenst en sterkte om een weg te vinden in de leegte die Date achterlaat.

IN GEDACHTENIS: ADRIANUS MARTINUS ANTONI VAN ZADELHOFF

10 mei 1928 - 11 december 2016

Op zondag 11 december kwam een einde aan het leven van Ad van Zadelhoff. Net als Date Reitsema is hij 88 jaar oud geworden. Hij was een mens van de dag. Drie of vier keer per etmaal bezocht iemand van de

Thuiszorg hem, onder andere omdat hij wel eens viel.

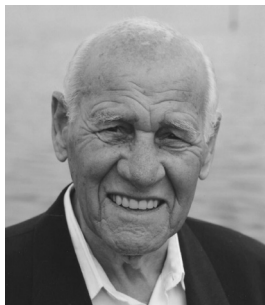
De afgelopen jaren heeft hij verschillende keren met een beschadiging in het ziekenhuis gelegen. Daar werd hij niet vrolijk van, zeker niet als hij daarna in een verzorgingshuis moest revalideren.

Zijn vurige wens was daarom dat hij thuis zou kunnen sterven. En zo is het gelukkig gegaan. Ruim een etmaal is hij ziek geweest als gevolg van longontsteking, voordat het einde kwam. Ad was een vriendelijke, integere en nieuwsgierige man. Hij heeft in zijn werkzame leven hard gewerkt en is door avondstudie opgeklommen tot leidinggevende bij het sociale verzekeringsstelsel. Met Lies Hannesen kreeg hij vijf kinderen en elf kleinkinderen. Ad hield van gezelligheid en was erg blij met zijn kinderen en kleinkinderen.

Lies overleed in 2008. Voor Ad was het een groot gemis. Stukje bij beetje moest hij stukjes van zijn gezondheid en bewegingsvrijheid inleveren, wat het niet makkelijker maakte. Toch bleef hij met aandacht de gebeurtenissen in de wereld volgen en hield hij zichzelf up to date. De Thuiszorg zag dat ook en liet hem meedoen met een proef waarbij hij via een iPad contact had met de verzorging. Bij alle fysieke achteruitgang bleef Ad scherp oog houden voor alles waarvoor hij dankbaar was. Daarbij voelde hij zich gesteund door God, met wie hij intensief in gesprek bleef. Hij genoot van iedere dag en was elke morgen blij als hij weer wakker werd. Toen ik hem een keer vroeg wat voor cijfer hij aan zijn leven zou geven, zei hij, ondanks alle beperkingen die er toen al waren: een zeven.

Op zaterdag 17 december namen we afscheid van Ad in een dankdienst in uitvaartcentrum Elja aan het Kerkepad. Daarna is Ad begraven in het graf bij Lies op de Algemene Begraafplaats.

De kinderen en kleinkinderen van Ad en ieder die hem mist wensen we van harte toe dat ze zich met hem verbonden mogen blijven voelen, over de grenzen van tijd en ruimte heen en dat Ads gedachtenis tot zegen mag zijn.

Ellie Boot

Kerkdienst en liturgie

WELKOM EN AFSCHIED –
ZONDAG 29 JANUARI

Op zondag 29 januari zullen twee nieuwe ambtsdragers bevestigd worden. Daar zijn we als kerkenraad heel blij mee! Jan Beitler wordt ouderling-kerkrentmeester. En Wouda Bakker-Beitler wordt diaken. Ze stellen zichzelf voor.

Wouda schrijft: “Even voorstellen zodat u weet wie er straks als diaken in de Eshof komt.

Mijn naam is Wouda Bakker-Beitler. Getrouwd met Harry Bakker. Moeder van twee kinderen (dochter en zoon) en oma van 5 kleinkinderen.

Mijn meisjesnaam Beitler suggereert dat ik uit Hoevelaken kom en dat is ook zo. Ik ben geboren en opgegroeid bij kruispunt Hoevelaken. Vele jaren heb ik in Nijkerk gewoond, waar mijn man vandaan komt.

Sinds ruim 16 jaar zijn we woonachtig in Nijkerkerveen.

Veertig jaar heb ik in het basisonderwijs gezeten.

Altijd met veel vreugde en liefde gedaan. Toch heb ik vorig jaar besloten om te stoppen. Na al die jaren vond ik het welletjes.

Hierdoor heb ik veel meer tijd en energie gekregen om andere dingen te doen. Daarom is voor mij nu de tijd gekomen om mij aan te melden als diaken bij de Eshof. Als je ten volle deel uit wilt maken van een gemeente is het goed, als het mogelijk is, om daar ook een bijdrage aan leveren, vind ik. Vandaar deze stap. Wat het gaat brengen? Daar ben ik nieuwsgierig naar. Ik hoop op een mooie tijd en een fijne samenwerking.”

Jan schrijft: “Er is mij gevraagd om mezelf even voor te stellen. Welaan, ik ben Jan Beitler. Net niet geboren in eigen dorp maar wel sinds 1955 getogen. Getrouwd met

Dinie en vader van drie zonen, drie schoondochters, zes kleindochters en een kleinzoon. Allen in de leeftijd van 2 t/m 11 jaar. Dat houdt je dus nog echt jong.

Er zijn denkers en doeners. U kunt mij onder die laatste categorie schaa-

ren.

Ik hoefde er niet al te lang over na te denken om mij te verbinden aan het college van kerkrentmeesters. Het verbinden is dan te vertalen aan verenigen. Iets wat mij niet vreemd is, daar ik mij verbonden voel aan de Eshof. Evenals aan de foto-werkgroep van Historisch Hoevelaken, de voetbalvereniging in ons mooie dorp en een Ontmoetingscentrum van Indebuurt033 (te Amersfoort).

Kortom, na een arbeidzaam leven kan het vrijwilligerswerk nog niet met pensioen.”

We zijn ook blij dat Wilma van de Kuilen-Menger

blijft. Ze is in 2015 een hernieuwde verbintenis aangegaan als diaken met de bedoeling het werk nog twee jaar lang te doen. Ze heeft nu besloten om er niet mee te stoppen, maar nog even door te gaan. Fijn, Wilma!

Ook Frans Schimmel

en Adri

Zijlstra blijven. Ze beginnen per 2017 zelfs aan een vierde termijn van vier jaar. Ze zijn geen ambtsdrager, maar hun werk is onmisbaar. Frans is administrateur en Adri beheert de ledenadministratie. Frans en Adri, fijn dat jullie dit werk willen blijven doen!

We moeten ook afscheid nemen. Na acht jaar lang een duo-ouderling te zijn geweest, stoppen Herman en Trudy Julsing-Uiterwijk Winkel. Ze waren een heel goed duo dat elkaar aanvulde: terwijl Herman bijvoorbeeld het bestuurlijke werk prettig vond om te doen, was Trudy degene die bezoeken aflegde. Heel veel dank voor wat jullie in al die jaren hebben gedaan!

Ook Martie Doppenberg stopt. Hij is vier jaar lang ouderling-kerkrentmeester geweest. Martie, ook jij bedankt voor je inzet en toewijding en trouw, tijdens al die jaren!

WISSELING VAN CONTACTPERSONEN

Per 1 januari 2017 is Rida van Ravenhorst in wijk 1 gestopt. Een hele tijd was ze de steunpilaar van het wijkteam: meer dan tien jaar is ze er contactpersoon geweest. Dankjewel voor al die jaren, Rida!

Rida's plaats is per 1 januari ingenomen door Lies Berle-Bouwmeester

Fijn dat je dit

wijkteam komt versterken, Lies.

Anna Brasser is per 1 oktober 2016 gestopt als contactpersoon in wijk 3. Heel veel dank, Anna, voor wat je in de wijk hebt gedaan! Geertje Zijlstra-Vrieswijk heeft het stokje van Anna overgenomen.

Kerkdienst en liturgie

500 JAAR REFORMATIE EN HET LEESROOSTER

De mensen die het oecumenisch leesrooster samenstellen hebben ervoor gekozen om een jaar lang de lezingen voor te stellen zoals die in het Luthers dienstboek staan. Ze doen het vanwege de terugblik op wat Martin Luther deed, vijfhonderd jaar geleden. In 2017 wordt het vijfde eeuwfeest van de Hervorming gevierd. Of liever, iets minder triomfantelijk: in 2017 wordt de Reformatie herdacht.

Nu komt het Lutherse leesrooster helemaal niet bij Luther vandaan. Het is veel ouder. Het stamt zelfs uit de voormiddeleeuwen. Anderhalf duizend jaar hebben christenen zich erdoor laten inspireren. Niet alleen de lutheranen volgen dit rooster, ook de anglicanen. Bach schreef er zijn cantates bij. Martin Luther zelf had er zijn bedenkingen bij: het rooster bestaat vaak uit allerlei wisselende stukjes, is dat nu wel handig? Onderbreek je dan de verhaallijn niet teveel?

De meeste kerkgangers bleken dat geen probleem te vinden. Juist het jaarlijks terugkeren van dezelfde lezingen op dezelfde zondag werd als prettig ervaren. Het was de vreugde van de herkenning: 'Het is weer de zondag van de Goede Herder!'

Toen de Dordtsche Synode van 1574 probeerde het rooster af te schaffen, omdat het als 'rooms' werd gezien, was dat dan ook geen succes. Er kwam enorm veel tegenstand. Dus bepaalde de Kerkorde van de Staten van Utrecht (1590) dat de vaste lezingen wél gepredikt zouden worden 'ten dienste van den zwakken'.

Intussen zat de Rooms-katholieke Kerk niet stil. De Contrareformatie nam de hele liturgie op de schop. Er kwam ook een aantal wijzigingen in het leesrooster. Daardoor waren er vanaf het eind van de zestiende eeuw in de westerse kerken twee parallelle sporen: het leesrooster dat de Dordtsche Synode niet vermocht af te schaffen; en het gewijzigde, rooms-katholieke rooster. Dat laatste werd vier eeuwen later opnieuw herzien, tijdens het Tweede Vaticaanse Concilie (1962-1965). Toen werd besloten tot de huidige driejarige cyclus die ook ons 'Gemeenschappelijk Leesrooster' volgt: een A-jaar waarin Matteüs wordt gelezen, een B-jaar waarin Marcus wordt gelezen en een C-jaar waarin Lukas wordt gelezen, waarbij het Johannesevangelie over de drie jaren verdeeld werd.

Meestal lezen wij volgens de orde van de ABC-cyclus. Soms volgen we een 'alternatief spoor', waarbij één Bijbelboek in het bijzonder centraal staat.

Het komende jaar nu zal één groot alternatief spoor worden: vanaf zondag 12 februari volgen we een jaar lang de lutherse leesorde. Oftewel: het oudste rooster in de westerse kerken, dat al sinds ongeveer 500 werd gevolgd.

Waarom beginnen we er op 12 februari mee? Omdat dat de eerste zondag is van de 'voorvasten'. Er zijn drie van die voorvastenzondagen. Ze gaan vooraf aan de Veertigdagentijd en zijn daar als het ware een voorbereiding op. Je kunt ook zeggen: vanaf 12 februari begint het aftellen naar Pasen.

Een van de mooie dingen van dit lutherse rooster vind ik zelf, dat we ons daarmee plaatsen in een heel oude traditie. Het lutherse leesrooster maakt ons deel van het geloof van mensen van eeuwen terug en verbindt ons met gelovigen over de hele wereld. Laten we daarom het avontuur aangaan. Zonder het een keurslijf te laten worden: er zal vast af en toe reden zijn er vanaf te wijken. Maar de hoofdlijn zal het luthers leesrooster zijn.

TE GAST IN DE ESHOF – 22 JANUARI EN 5 MAART

Af en toe komt het voor dat er voor de kerkdienst in het Pauluscentrum geen pastor beschikbaar is. Er is in de Rooms-katholieke Kerk een tekort. Onze burens kunnen dan naar een viering in Leusden gaan, dat net als Hoevelaken onder de Sint Lucasparochie valt. Daarnaast zijn ze natuurlijk ook in De Eshof van harte welkom. De komende maanden zullen er in het weekend van 22 januari en 5 maart geen vieringen in het Pauluscentrum zijn. We kunnen op die zondagen verschillende parochianen tegen het lijf lopen.

VIERING VOOR JONG EN OUD OP 19 FEBRUARI

Op zondag 19 februari werken kinderen mee aan de kerkdienst. Samen met docenten van De Spreng wordt de viering voorbereid. Hoe die eruit zal gaan zien of waar die over zal gaan, blijft nog even een verrassing...

Kerkdienst en liturgie

VIERING VAN ASWOENSDAG – 1 MAART

Al jaren zijn we gewend om op Aswoensdag te gast te zijn in het Pauluscentrum. 's Avonds vieren we dan met onze rooms-katholieke burens het begin van de Veertigdagentijd en beginnen met het aftellen naar Pasen toe. Ook vorig jaar, toen het van hogerhand verboden werd om askruisjes te tekenen, hadden we een mooie vesper in het Pauluscentrum waarin Cees Otte en Gerda van Vilsteren voorgingen.

Nu is er dit jaar echter op woensdag 1 maart om 9.00 uur een eucharistieviering. Die viering vindt maande-

lijks plaats op de eerste woensdag van de maand – in maart toevallig op Aswoensdag. Het leek ons wat dubbelop om daarnaast ook de vesper om 19.00 uur in de avond door te laten gaan.

We hebben daarom besloten die vesper voor dit jaar te laten vervallen. En suggereren aan ieder, die op een bewuste manier de veertig dagen vóór Pasen in wil gaan, om 's morgens naar de eucharistieviering te gaan. We zijn daar van harte welkom. Fijn dat ons contact over en weer zo goed is!

Ellie Boot

MAATSCHAPPELIJKE STAGE BIJ 'DE ESHOF'.

In het vorige nummer van Rondom heeft Lieske Duim geschreven over de maatschappelijke stage die Ivar Nagel, leerling van het Corlaer College in Nijkerk bij 'de Eshof' loopt. Ivar heeft zijn eerste activiteiten erop zitten en krijgt nu gezelschap van zijn vriend en medescholier Stefan Schut. Beiden zijn leerling van HAVO-4.

Het Corlaer College vindt een maatschappelijke stage van hun leerlingen

belangrijk om ze in de praktijk kennis te laten maken met wat het is om vrijwilligerswerk te doen en iets voor een ander te betekenen.

Op de maatschappelijke stagemarkt die elk najaar gehouden wordt, zijn veel non profit instellingen

uit Nijkerk en omgeving aanwezig. 'de Eshof' is de enige kerk die met een opvallende kraam vertegenwoordigd is. Tot nu toe heeft onze aanwezigheid jaarlijks een stagiaire opgeleverd en dit jaar dus twee. Ivar Nagel heeft zich al voorgesteld, dus nu is het de beurt aan Stefan.

Stefan is een sportieve jongen van 15 jaar die met zijn ouders en broer in Vathorst woont. Hij voetbalt bij s.v. Hooglanderveen en doet ook nog aan fitness. Geen wonder dat hij gymnastiek het leukste vak vindt. Of, zoals hij zelf zegt: 'ik hou wel van bewegen en bezig zijn'. Hij minst leuke vak vindt hij Maatschappijwetenschappen.

Ondanks dat Stefan het Corlaer een beetje strenge school vindt, heeft hij het goed naar zijn zin met een leuke vriendengroep.

Stefan heeft, evenals Ivar geen kerkelijke achtergrond dus de vraag waarom hij voor een kerk heeft gekozen voor zijn maatschappelijke stage beantwoordde hij als volgt: 'ik heb voor 'de Eshof' gekozen omdat mijn vriend Ivar daar ook stage loopt en we dus dingen met zijn tweeën kunnen doen'. Ook is Stefan benieuwd hoe het 'allemaal werkt in een kerk' en om nog wat beter te leren hoe het is om vrijwilligerswerk te doen.

Zowel voor Ivar als Stefan zal een programma samengesteld worden waarin zij gedurende enkele maanden zo'n 30 uur betrokken worden bij allerlei praktische werkzaamheden in de Eshof zowel op zondag als door de week.

Frits Harmsen.

Van 'Gereformeerd' naar 'Eshoffer'

VAN 'GEREFORMEERD' NAAR 'ESHOFFER'
WIM UITERWIJK EN BRAM VAN GENT
OVER TOEN EN NU

Op verzoek van de redactie/Jan van de Kuilen ben ik op bezoek bij Wim Uiterwijk om het verhaal van hoe het allemaal begonnen is met de Gereformeerde kerk in Hoevelaken uit de eerste hand te horen en op te schrijven. Omdat Bram van Gent dezelfde periode meegemaakt heeft, is hij ook aangeschoven. Deze twee mannen van het eerste uur, nu 91 en 83 jaar, brengen ons even terug bij de tijden van toen, maar laten ons ook de uitdagingen zien van nu!

Het is 1962 en Hoevelaken is bezig met een groeispurt. Tussen 1960 en 1970 verdubbelt het aantal inwoners van 2500 naar 5000; dit betekent veel 'import'. Zo komen op de Parklaan bijna tegelijkertijd 2 nieuwe families: Uiterwijk en Van Gent. Ze trekken veel samen op en blijken beiden Gereformeerd te zijn, hoewel ze kerken in verschillende gemeenten in Amersfoort. Al snel ontmoeten ze steeds meer Gereformeerden in het dorp en na overleg wordt de kerk van Zwartebroek gevraagd om aparte diensten in Hoevelaken te verzorgen. Uiteraard heeft dat nog wel wat voeten in de aarde. Maar nadat Bram, op verzoek van ds. Passchier uit Zwartebroek, in

maart 1965 start met een zangkoor in Hoevelaken, is met kerst van datzelfde jaar de eerste kerstzangdienst in de oude Stuw (huidige bibliotheek) een feit. Een mijlpaal zoals later zou blijken.

In 1964 moet een

nieuwe dominee beroepen worden in Zwartebroek en Wim en Bram gaan als lid van de beroepingscommissie mee om een mogelijk nieuwe voorganger te 'horen'.

Deze predikant zal immers ook Hoevelaken gaan 'bedienen'. Wim vertelt met een lach over de koffie die mee moest in de thermoskan, want na de dienst een café in voor het zondagse kopje koffie, dát was niet de bedoeling...

De status van 'zelfstandige wijkraad van Zwartebroek'

kon - na toestemming van de classis - na een paar jaar omgezet worden in een zelfstandige Gereformeerde kerk. Vanaf februari 1967 krijgt Gereformeerd Hoevelaken een eigen predikant, ds. Meijnen. De Gereformeerde kerk heeft nu ca 250 leden en de pioniersgeest is volop aanwezig. Als in 1969 de vraag komt van de Hervormde 'buitengewone wijkgemeente in oprichting' om ook in de Stuw diensten te mogen houden, worden er 's zondags voortaan vroege en late diensten gehouden. Wie vroeg en wie laat wordt keurig elke paar maanden gewisseld. Goede herinneringen komen boven, zoals de diensten met mw. Ravenhorst op het (elektrische) orgel. En over de preek die je als dienstdoende ouderling altijd bij je had voor het geval de predikant niet kwam en je mocht 'preek lezen'; behalve Roel Jonker (inderdaad de vader van Hans en Lenske), deze begaafde man kon de dienst zo over nemen. Ondanks de drukke banen en het bezig zijn met de carrières wordt er veel tijd aan kerk besteed. Hoe dat kwam? Ja, je was ermee opgegroeid en vooral de JV (Jeugdvereniging) heeft hier een belangrijke basis gelegd. Jammer eigenlijk dat de jongeren dit niet meer hebben. De vrouwen sparen, als vrouwenvereniging door allerlei activiteiten het avondmaalstel - dat wij nu nog gebruiken - bij elkaar. In 1975 wordt het nieuwe kerkgebouw 'de Eshof' in gebruik genomen worden. Dus dertien jaar nadat Wim en Bram met hun gezinnen in Hoevelaken kwamen wonen en nog in Amersfoort

naar verschillende kerkgebouwen gingen, is niet alleen een nieuwe Gereformeerde kerk gesticht, ook een splinternieuw kerkgebouw - samen met de hervormde 'familieleiden' - is een feit! Dan is ds. Meijnen al vervangen door ds. Dio Soeteman en heeft

Wim inmiddels de activiteiten van de kerk verruild voor de inzet bij de voetbalclub. Bram besteedt steeds meer tijd aan de kerk en van 1980 tot 1987 is hij voorzitter van de kerkenraad tot hij na een hartinfarct moet stoppen. Bram kijkt erop terug als een goede maar ook vaak moeilijke periode. Diversiteit is goed, het houdt je scherp en prikkelt je. Dat is mooi en nodig om je plaats te bepalen. Maar het bleek moeilijk om iedereen mee te krijgen en het gesprek open en gaande te houden. Bram

Van 'Gereformeerd' naar 'Eshoffer'

vertelt dat het hem goed deed recent (op een begrafenis) een gewoon gesprekje te hebben met iemand die zich destijds niet meer thuis kon voelen in Hoevelaken door het steeds verder samengaan van de twee gemeentes en in Zwartebroek zijn heil zocht. Eindelijk was een gesprek weer mogelijk.

Het denken in 'bloedgroepen' kennen we gelukkig niet meer. We zijn 'Eshoffers' geworden. Misschien is het samengaan van Hervormd en Gereformeerd van toen nu wel te vergelijken met het samengaan met de Paulusgemeenschap. Bram vertelt over hoe hij genoot van de oudejaarsviering: gewoon samen christen zijn. Wim vertelt eerlijk nog steeds moeite te hebben met het samen avondmaal vieren. Hij vindt dat jammer, maar zo

voelt hij het. "Ik hoop dat ik de tijd krijg dat ik nog mee mag maken dat ik er geen moeite meer mee heb."

Ik kan het niet nalaten om aan deze mensen - die de kerk hebben zien bouwen en groeien - te vragen hoe zij de kerkgemeenschap nu vinden. Het aantal lege stoelen wordt immers steeds groter.

Het antwoord verrast me. Bram wijst op het maatschappelijk verschijnsel en verwijst naar de preek van Ellie op eerste kerstdag: de kerk in de marge. Dingen gaan zoals ze gaan, en aan ons de taak om met deze nieuwe uitdagingen aan de gang te gaan. Bram en Wim wensen ons veel wijsheid en doorzettingsvermogen!

Lieske Duim

Van Vulpen orgel 20 jaar in De Eshof ... 5 maart concertje...

Op zondag Laetare, 9 maart 1997, hebben we het huidige orgel in gebruik genomen. 10 jaar daarvoor was het gebouwd in opdracht van een particulier, Johan Fabricius, die daarvoor speciaal een stuk aan zijn huis had laten bouwen, met een uitgediepte vloer en een verhoogd plafond. Na zijn overlijden in 1995 werd het via de orgelbouwer te koop aangeboden.

Aan de Eshof zijde hadden in die periode een paar belangrijke ontwikkelingen plaats gevonden. In 1994 was door het landelijk adviesorgaan van de NH-kerk een rapport uitgebracht over de orgelsituatie in De Eshof, waarvan de conclusie luidde dat het toenmalige orgel feitelijk te bescheiden was voor het begeleiden van de zang en dat het wenselijk was om de mogelijkheden te onderzoeken voor de aanschaf van een groter orgel. Wanneer niet zo lang daarna De Eshof een mooi legaat ontvangt, waarvan een deel wordt bestemd voor een orgelfonds, en vervolgens dan ook het te koop staande orgel in beeld komt, komen een aantal zaken in stroomversnelling. Al snel is er bij de orgelcommissie de overtuiging dat dit een unieke mogelijkheid zou zijn: een orgel wat naadloos zou passen bij de kerkmuzikale praktijk binnen de Eshof en financieel haal-

baar is. Jan Jongepier, die als orgeldeskundige bij de bouw van het instrument betrokken was geweest, bevestigde de kwaliteit daarvan en de juiste verhouding tussen het instrument en de ruimte van het kerkgebouw. Kerkenraad en College stemden in met de aanschaf. Intussen liep ik zelf met mijn hoofd in de wolken.... ik was in blijde verwachting!

Op de website van de Eshof is onder de tekst "vacature" een mooie beschrijving te vinden van het instrument. Het orgel is echter niet om over te lezen, maar je moet de muziek kunnen beluisteren en beleven. Zo zijn we ook in de eerste paar jaren na de plaatsing daarmee aan de slag gegaan en zijn er naast het liturgisch gebruik een flink aantal concertjes gegeven na afloop van de dienst, waarna er met de pet werd rond gegaan om verder bij te dragen in de kosten van aanschaf.

Nu 20 jaar later, lijkt mij dat een prima aanleiding om nog een keer een concertje te verzorgen om de mooie klankkleuren van het instrument nog eens los van het liturgisch gebruik te laten horen. Voor de liefhebbers: 5 maart vanaf 11.30 een ruim half uur orgelmuziek. Welkom!

Rudi Coppoolse

Gastpredikanten

Deze Rndom verschijnt zo rond 20 januari en beslaat de periode tot 10 maart. In deze periode mogen we vier gastpredikanten verwelkomen. Op 22 januari zal dat Ds. Gert Landman uit de Bilt zijn. Gert is in het decembernummer van Rndom geïntroduceerd.

Op 5 februari gaat **Ds. Jan van Baardwijk** uit Amersfoort voor. Jan is sinds 2006 verbonden aan de Protestantse Wijkgemeente Bergkerk.

Zijn predikantschap is begonnen als predikant van de de Hervormde Gemeente Tubbergen (1990-1995) en de Protestantse wijkgemeente Vredeveld (Adventskerk) te Assen (1995-2006).

Naast zijn kennis en ervaring op het gebied van liturgie en kerkmuziek heeft hij verschillende pastorale / therapeutische vervolgoopleidingen gevolgd: contextueel pastoraat, klinisch pastora-

rale vorming, geestelijke leiding aan ouderen en geestelijke zorg en trauma. Hij is begeleider van studenten en mentor van beginnende predikanten en is actief als bestuurder in verschillende kerkelijke en maatschappelijke organen. In 2009 initieerde hij het project 'Onder de Vijgenboom', zin in de ouderdom, over ouderen en zingeving. Bij dit project is ook René Rosmolen, die regelmatig bij ons voorgaat, betrokken.

Op 26 februari is **Ds. Wilbert van Iperen** uit Barneveld onze gastvoorganger. Wilbert is 46 jaar en één van de 5 predikanten van de PG Barneveld (Bethelkerk en Immanuëlkerk) en sinds 2005 aan deze gemeente verbonden. Daarvoor was hij predikant in het dorpje Ommeren in de Betuwe. Wilbert is pas na zijn HEAO studie in Rotterdam theologie gaan studeren in Utrecht.

In juni 2014 promoveerde hij op een onderzoek met als titel: 'presentie en de receptie van het Evangelisch Werkverband binnen de Protestantse Kerk in Nederland'. Een actueel thema

waarvan zijn boek: 'Balanceren in de kerk' waarin hij een pleidooi voerde voor meer dialoog en debat in de kerken, veel aandacht van de (christelijke) pers trok. Het is de eerste keer dat Wilbert van Iperen voorgaat in de Eshof.

Op 12 maart zullen we een oude bekende ontmoeten, al is het meer dan 10 jaar geleden dat **Rob Visser**, destijds predikant van de Grote Kerk in Apeldoorn zijn opwachting maakte in de Eshof. In 2009 kreeg Rob Visser landelijke bekendheid toen hij na het Koninginnedag-drama in Apeldoorn de deuren van de Grote Kerk open zette voor iedereen die troost zocht.

In 2010 verruilde hij Apeldoorn voor een pioniersplek namens de PKN in Amsterdam-IJburg. Zelf vond hij het merkwaardig dat hij op 57-jarige leeftijd voor deze functie werd gevraagd. 'Op IJburg, een wijk vol yuppen, hoort een jonge hond die als een vliegend Evangelie met bakfiets en al over het eiland raast op jacht naar 'prooi', daar moet je mij niet voor hebben' zo reageerde Rob naar de PKN. Maar het gebeurde toch en hij heeft er, volgens eigen zeggen, fantastische jaren beleefd. Rob was de grondlegger van het kerkelijk centrum 'de Binnenwaai', dat vooral een diaconaal accent kreeg. Dat kwam tot uiting in de oprichting van het Parents'house, een opvanghuis voor gescheiden ouders met hun kinderen, dat op vele plaatsen navolging kreeg.

In 2014 nam Rob Visser afscheid als pionier op IJburg. In een afscheidsinterview in Trouw meldde hij toen: "De kerk moet er zijn voor mensen, ver weg, maar zeker ook dichtbij. Geloven is niet een zaak van kerkgang. Ik draag het woord graag praktisch uit. De kerk maakt deel uit van de wereld en wil de liefde van God laten zien en horen. Het één kan niet zonder het ander. Een viering op zondagochtend is mooi, maar zonder dienst aan de wereld een lege huls."

Frits Harmsen

Uganda, Mpigi Queen of Peace Highschool

De ZWO groep van de Eshof bestaat sinds september 2016 uit enkele enthousiaste leden die de werkzaamheden van de voorgangers graag willen voortzetten. Gerwin Duine, Wim van Vliet, Jessica Hofman, Celine van den Heuvel, Henry Westein en Annemarie van der Meulen vormen deze nieuwe groep en hebben gelijk de mooie uitdaging om voor de komende drie jaren een project te selecteren waarin we het werk van de ZWO zichtbaar kunnen maken.

Foto ZWO-leden Uganda reis feb 2017

v.l.n.r.: Judith Kruit (Livingstone), Mieke Hogervorst, Celine vd Heuvel, Jessica Hofman, Gerwin Duine, Annemarie vd Meulen, Wim van Vliet

DIACONAAL PROJECT 2017-2019

Tijdens startzondag op 18 september hebben we u ingelicht over onze plannen voor een nieuw diaconaal project. Tijdens deze presentatie hebben we aangegeven dat we een aantal verschillende projecten in Uganda op het oog hebben. Inmiddels hebben we, na zorgvuldige selectie, het aantal projecten teruggebracht naar één project, namelijk De Queen of Peace Highschool in Mpigi.

QUEEN OF PEACE HIGHSCHOOL

Queen of Peace Highschool wordt geleid door Philomena en is onderdeel van Children's SURE House (CSH). Children's Sure House (CSH) is een stichting met twee directeuren, Moses Kiwala en Martin Mpanga. Deze twee mannen besloten na hun studie zich in te zetten voor kinderen die geen onderwijs kunnen krijgen. Er zijn veel kinderen die geen schoolgeld kunnen betalen en daardoor niet op school zitten. Moses en Martin willen hier verandering in brengen. Hun motto luidt: 'Iedereen heeft recht op educatie!'.

Op de Queen of Peace High school krijgen ongeveer 120 studenten tussen de 13 en 23 jaar middelbaar onderwijs van enthousiaste, goede leraren. Daarnaast wordt in het dorp een alfabetiseringstraining en voorlichting over HIV/aids aangeboden. Verder is er een stuk grond waar gewassen worden verbouwd voor voedsel en om eigen inkomen te verwerven voor onder andere schoolspullen. De school daagt jongeren uit om te

Uganda, Mpigi Queen of Peace Highschool

studeren en daarnaast iets te betekenen voor de ‘ander’ in de gemeenschap. De studenten helpen daarom mee aan uitdeelprogramma’s en doneren aan de bloedbank.

Philomena’s visie: “Wij willen het beste onderwijs geven aan alle jongeren uit de omgeving, zodat zij samen met de gemeenschap kunnen werken aan een goede toekomst voor iedereen.”

Na het bouwen van de school, leraren kamers en een stuk grond om voedsel op te verbouwen, is nu één van de grootste wensen van Philomena en de community om een examenlokaal te bouwen, zodat de leerlingen geen lange en dure reis hoeven te maken om hun examen te doen. Graag willen we in de komende jaren (2017-2019) met de Eshof kijken of we de lokale community daar mee kunnen helpen en versterken, met als doel de kinderen aldaar een betere toekomst te bieden.

DE VERKENNINGSREIS

Van 16 tot en met 23 februari zullen vijf leden van de ZWO het project in Mpigi gaan bezoeken en kijken of het project geschikt is om de komende jaren mee samen op te trekken. Het project vormt een onderdeel van het programma van Livingstone, die diaconale (jongeren) reizen verzorgt, en Judith Kruit zal met ons mee-reizen. Eveneens zal Mieke Hogervorst meereizen. Samen met Wim van Vliet kennen zij Uganda vanuit hun verblijf in Uganda van 1988 tot 1992 en kunnen hun kennis van het land meenemen in onze verkenningreis.

Tijdens ons verblijf kunnen we de mensen ontmoeten en het project verder leren kennen. We willen graag Philomena, haar man, de leraren, het bestuur, lokale bevolking, de ouders en kinderen spreken om te horen over deze ‘community’. De reis geeft ons de gelegenheid om een mooie basis te leggen voor de interactie tussen de beide gemeenschappen in Hoevelaken en in Mpigi. We willen samen onze doelen van de samenwerking verkennen en vastleggen, waarbij naast de opbouw van de examenhal, ook de mogelijkheden van diaconale reizen wordt besproken. Eveneens zullen we kijken naar andere mogelijkheden om de mensen van Mpigi verder te helpen. Gedurende het bezoek zullen we zelf het reizen, de veiligheid, de accommodaties, het eten en de overige voorzieningen ondervinden. Dit is een goede voorbereiding voor de toekomstige reizen naar Mpigi.

Als de mogelijkheden ter plekke het toelaten, zullen wij u via de ZWO pagina op de site van de kerk dagelijks op de hoogte houden van de reis naar Queen of Peace Highschool d.m.v. een Uganda blog. We zullen sowieso weer een update doen als we terug zijn van onze reis!

*Namens de ZWO groep
Annemarie van der Meulen*

Kinderen vragen.....

Kinderen kunnen moeilijke vragen stellen. De moeilijkste, misschien wel. Vragen die raken aan de zin van het bestaan.

Soms zijn het vragen waar volwassenen geen antwoord op weten. Soms zijn het vragen waar ze misschien wel een antwoord op hebben, maar waar ze geen woorden voor kunnen vinden. Bijna altijd is het moeilijk zó te antwoorden dat wat je zegt ook nog begrijpelijk is. Vragen van kinderen zijn een uitdaging.

Deze keer is er een vraag van Anne Doornekamp.

Zijn er nog meer kinderen met vragen? Ik ben gek op post! Stuur ze maar op!

Lieve Lieve
Waarom
moet je
Altijd
amen zeggen
Deetje Anna

Lieve Anne,

Alweer een tijdje geleden schreef je me een brief. Helemaal zelf! Je kunt al goed schrijven!

Je stelde daarin de vraag: “Waarom moet je altijd amen zeggen?” Ik ga proberen je daar een antwoord op te geven.

Wist je dat als je ‘amen’ zegt, je eigenlijk een buitenlandse taal spreekt? Amen is een woord dat uit de Bijbel komt. Een groot deel van de bijbel is in een heel oude taal geschreven. Die taal heet Hebreeuws. ‘Amen’ betekent: ‘zo is het’. Of: ‘dat het zo mag zijn’.

In de Bijbel vind je het woord vaak aan het eind van een zin. ‘Dat het zo mag zijn’, wordt er dan gezegd.

Bijvoorbeeld in psalm 41:

“Geprezen zij de Heer, de God van Israël,
van eeuwigheid tot eeuwigheid.”

En daarna staat er ‘amen, amen’. Dat het zo mag zijn.

Wanneer wij ‘amen’ zeggen, bedoelen we te zeggen: ‘zo is het’ of ‘dat het zo mag zijn’. Meestal zeggen we ‘amen’ aan het eind van een gebed. We praten met God, en zeggen dan: ‘dat het zo mag zijn’.

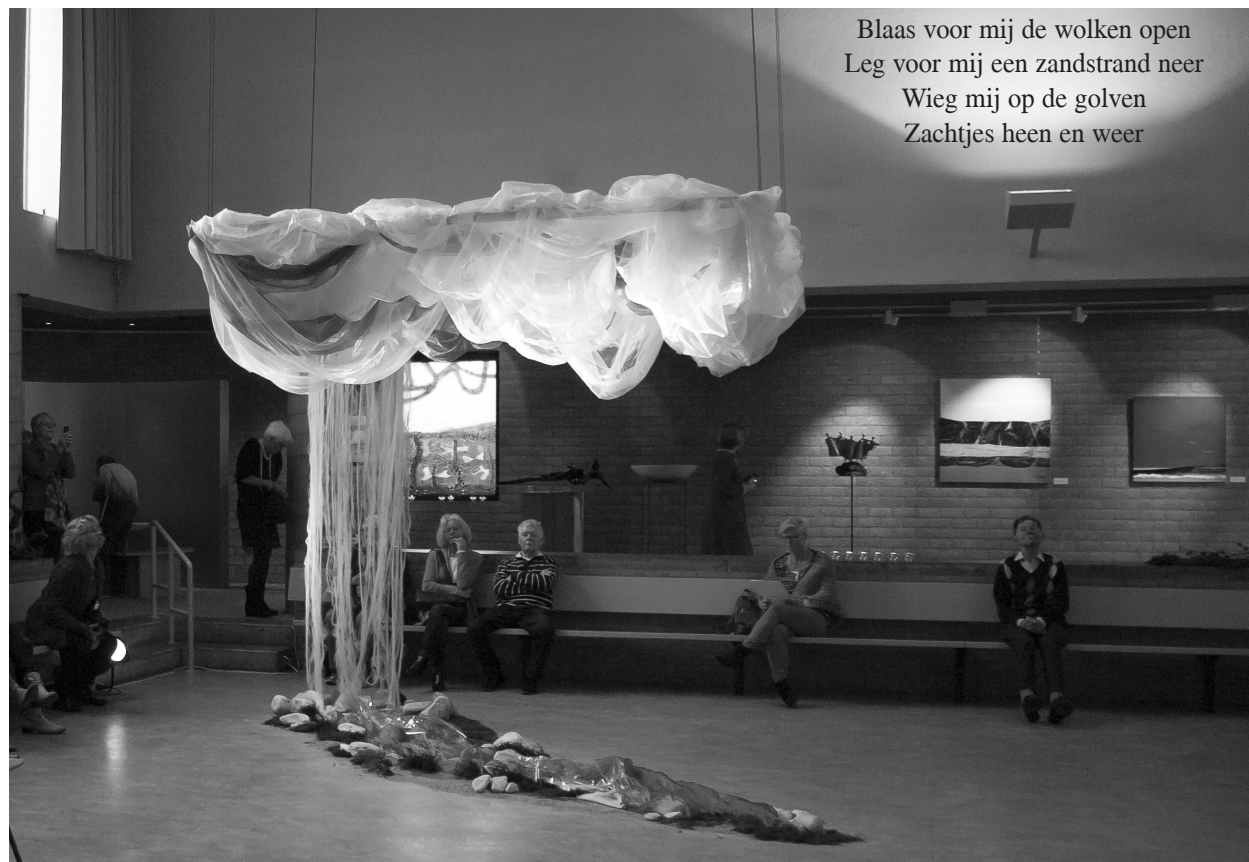
Het moet trouwens niet. Je mag ook best bidden zonder ‘amen’ te zeggen. Maar het is zo’n gewoonte geworden, dat we het wel bijna altijd doen.

Leuk van ‘amen’ vind ik dat het over de hele wereld wordt gebruikt. Mensen in alle talen zeggen aan het eind van een gebed of zegen ‘amen’. Ook moslims doen dat. ‘Amin’, zeggen ze. Ze spreken dan Arabisch en niet Hebreeuws. Maar Arabisch en Hebreeuws lijken heel veel op elkaar. Dus de woorden zijn vrijwel hetzelfde.

Ik hoop dat je mijn antwoord begrijpt. Zo niet, dan wil papa of mamma het vast wel in goed Nederlands vertalen! 😊

Ellie Boot

Dromen over morgen..... impressies van de dag van stilte:

Reacties van een aantal bezoekers:

Een mooi moment in een roerige wereld.

Heel weldadig om hier die stilte, die rust met de muziek te mogen ervaren.

Het ontroerde me.

Een mooie viering om het jaar mee af te sluiten.

De stilte! uniek in deze tijd.

Ik ben blij dat ik hier geweest ben.

Wat is het weer inspirerend!

Stil en bewogen.

Mooi en vreedzaam.

Dank jullie wel!

Percuri in Moldavië

Twee jaar geleden is een groep jongelui in Percuri in Moldavië geweest. Zijn hebben daar geholpen een dagcentrum op te zetten. Indertijd hebben we als ZWO daar uitgebreid verslag van gedaan.

In april heb ik met mijn zwager een bezoek gebracht. Het dagcentrum was toen zo goed als klaar en er lag al een fundering van de nieuw te bouwen kerk. Het bezoek was erg plezierig en hartelijk.

In november kregen we een uitnodiging om de opening van de nieuwe kerk bij te wonen en wel op zondag 18 december. De pastor deed de uitnodiging in een video boodschap in het Engels. Erg knap, want hij spreekt die taal uiteraard helemaal niet.

Ik heb namens de gemeente een boodschap gestuurd, want zo vlak voor de kerst en in de winter was het niet te regelen om te gaan. Er ligt nu 70cm sneeuw en het vriest meer dan 15 graden. Met behulp van google translate is de boodschap in het Roemeens vertaald en ik hoop dat ze hem voorgelezen hebben. Misschien kunnen we in april nog een bezoek brengen. Het is toch erg goed te vernemen, dat het gelukt is. We hebben daar een steentje aan mogen bijdragen.

De pastor van Percuri met de nieuw gekochte oven

Deze boodschap heb ik namens de gemeente verstuurd.

Aan de gemeente van Percuri
Wij waren blij verrast met de uitnodiging van de kerk op zondag 18 december. Toen wij in april in Percuri waren, was nog alleen de fundering klaar en nu is het een prachtige kerk geworden. Het zal wel veel inspanning en energie gekost hebben. We hebben nog geprobeerd of er mogelijkheden waren om te komen, maar zo vlak voor de kerstdagen is het jammer genoeg onmogelijk. Misschien lukt het in april om langs te komen en alles te bekijken. Namens alle jongelui die in Percuri geweest zijn en onze hele gemeente wensen we jullie een feestelijke kerkdienst en gezegende kerstdagen toe.

Namens de Eshofgemeente in Hoevelaken
Jan Baas en namens mijn zwager Gert.

Roemeense vertaling:

Municipalității Percuri
Am fost placut surprins de invitația bisericii duminică, 18 în decembrie. Când ne-am fost în luna aprilie Percuri, dar a fost doar fundația a terminat, iar acum a devenit o frumoasă biserică. Acesta va fi luat o mulțime de efort și energie. Am încercat, dacă au existat posibilități de a veni, dar chiar înainte de sezonul de Crăciun, este, din păcate, imposibil. Poate aprilie reușește să vină de-a lungul și de a vedea totul. În numele tuturor tinerilor care au fost în Percuri și întregi comunitatea noastră, vă dorim un serviciu de biserică festivă și binecuvântat de Crăciun.

În numele municipiului Eshof Hoevelaken
Jan Baas
Și în numele fratelui meu Gert

Nieuwe ontwikkelingen

Beste mensen,

Purcari staat niet stil

We zijn 2 jaar geleden daar geweest en hebben het day care centre met hun gebouwd

Nu afgelopen jaar was er een fundering voor een kerkgebouw

En wat gebeurd er, ze werken zo hard, de kerk is klaar

18 december wordt deze geopend

In een video bericht hebben ze ons uitgenodigd

We zijn een steun en voorbeeld voor hun geweest hoe je dingen kan bereiken

Dat is een heel mooi iets

Ik geef dit compliment door aan jullie allen

We mogen trots zijn dat we daar ook iets aan hebben kunnen bijdragen

Ik zal wat foto's printen en ophangen in de kerk

Groet

Henry

Van harte aanbevolen door de diaconie: De collectes van de komende weken

8 en 29 januari en 12 februari: Eigen Diaconie

Een collecte voor mensen uit onze directe omgeving; voor mensen dichtbij, die het financieel moeilijk hebben. Dit kan komen doordat ze hun werk hebben verloren of onverwacht voor (te grote) uitgaven staan waardoor mensen of gezinnen aan het einde van de maand hun vaste lasten niet kunnen betalen. Voor deze mensen staat de Diaconie hen bij en probeert ze verder te helpen. Niet alleen financieel maar ook om ze wegwijs te maken in de mogelijkheden van hulp die geboden kan worden door stichtingen en instanties zoals schuldhulpmaatje. Uw bijdrage hiervoor is zeer gewenst en soms zelfs hard nodig!

15 januari: Oecumene: Samen werken aan Oecumene

Op allerlei manieren werkt onze Protestantse Kerk aan oecumene, hier in Nederland én wereldwijd. Voor dit bijzondere doel collecteren we vandaag. Samen met 15 andere kerken is de Protestantse Kerk lid van de Raad van Kerken. De Raad vervult een belangrijke rol als gesprekspartner voor de overheid over actuele thema's als sociale samenhang en zorg voor kwetsbare mensen. Binnen de Raad van Kerken werkt de Protestantse Kerk ook mee aan de landelijke week van gebed in januari en aan de Pelgrimage van Gerechtigheid en Vrede. Tijdens deze Pelgrimage getuigen de kerken samen van het geloof dat ons oproept om de gerechtigheid, vrede en heelheid van de schepping te zoeken. De opbrengst van deze collecte gaat naar dit belangrijke, verbindende werk van de Protestantse Kerk. Van harte aanbevolen.

Protestantse Kerk

22 januari: Catechese en Educatie: Het goede nieuws delen!

De collecte van vandaag is bestemd voor catechese in de Protestantse Kerk. Veel kerken zoeken naar de juiste vorm voor catechese en kloppen met hun vragen aan bij JOP, Jeugdorganisatie van de Protestantse Kerk. Vragen zoals: Hoe zorg ik dat catechese leuk is,

Protestantse Kerk

maar ook leerzaam? We willen iets nieuws, maar welke methode moeten we kiezen? Jongeren hebben het druk. Hoe zorgen we dat ze weer op de catechese komen? JOP helpt kerken bij deze vragen. Door trainingen, advies en het ontwikkelen van materiaal. Uw bijdrage kan JOP kerken blijven helpen met catechese. Daar collecteren we voor. Van harte aanbevolen.

5 februari: Missionair Werk en Kerkgroei: Help de nieuwe kerk in Utrecht

Een plek waar alle Kanaleneilanders elkaar kunnen ontmoeten. Dat is de wens van pioniersplek 'De Haven' in de wijk Kanaleneiland in Utrecht. Ds. Marius van Duijn is hier werkzaam als pionier. Driekwart van de wijkbewoners is van niet westerse afkomst. Samen met een team van vrijwilligers organiseert ds. Van Duijn activiteiten voor bewoners en brengt zo de kerk in de wijk. Iedere zondagmiddag is er een 'koffiehuis' en iedere eerste zondag van de maand een gratis 'havenmaaltijd'. Gemeenteleden helpen bureaus met boodschappen, geven taalcursussen of springen bij op een van de kinderclubs. De Protestantse Kerk steunt de pioniersplek De Haven van harte.

Protestantse Kerk

19 februari: Stichting Voorkom

Voorkom! geeft preventieve voorlichting over verslavingen, met name op scholen. Het doel is om te voorzien in de behoefte aan informatie, advisering, hulpverlening en/of ondersteuning van ouders, opvoeders en gezinnen op het gebied van (onderlinge) relaties en opvoeding naar Bijbelse normen. Jongeren zijn tijdens de voorlichting op scholen steeds meer open over wat zij meemaken. Steeds vaker worden zij geconfronteerd met de problematiek van alcohol- en drugsmisbruik bij vrienden, of in hun eigen thuissituatie. Door de unieke balans in deze preventieprojecten tussen de theorie over verslaving die behandeld wordt door een preventiewerker en de praktijk die verteld wordt door een ex-verslaafde, krijgen de jongeren meer inzicht wat een verslaving met je doet en maakt ze bewuster om de keuze te maken het niet te doen. Van harte aanbevolen

Van harte aanbevolen door de diaconie: De collectes van de komende weken

26 februari: JOP jeugdwerk en PKN

Lotte is 7 jaar oud. Ze verloor haar moeder aan kanker. Wat betekent het verhaal over de opstanding van Jezus dan voor haar? Hoe kon Jezus uit de dood opstaan en mama niet? Bij zulke vragen is het waardevol als er iemand is waarmee Lotte kan praten. JOP, Jeugdorganisatie van de Protestantse Kerk, traint kerkelijke werkers op het gebied van Jeugdpastoraat en ontwikkelt daarvoor specifieke handvatten. Geef aan deze collecte en steun het belangrijke werk van JOP!

**Op 1 maart is het
Aswoensdag zijn we te
gast in de St. Paulus
Geloofsgemeenschap**

5 maart: 40dagentijd: Kerk in Actie: Steun kinderen en jongeren in De Glind.

In jeugddorp De Glind wonen ongeveer 150 uithuisgeplaatste kinderen en jongeren. Door allerlei problemen kunnen zij niet meer thuis wonen. Het gaat dan bijvoorbeeld om mishandeling, verwaarlozing of verslavingsproblemen van de ouders, maar ook om lichamelijke en/of verstandelijke beperkingen of gedragsproblemen van de kinderen zelf. De Rudolphstichting is eigenaar van grond en gebouwen in De Glind. De stichting zorgt voor verschillende voorzieningen in het dorp zoals het zwembad, de kinderbeerderij en het dorpscentrum. In dit dorpscentrum – Glindster – zijn veel naschoolse activiteiten. Kinderen en jongeren komen er sporten, muziek maken of gezellig in de soos hangen. Ook zijn er horeca- en concertmogelijkheden. Via een leerwerktraject kunnen jongeren er praktijkervaring op doen in de horeca. Zo krijgen ze de kans die ze verdienen. De kinderen en hebben onze steun hard nodig. Geeft u ook?

Vergaderdata College van Kerkrentmeesters jaargang 2017

DATUM :

1 februari
8 Maart

19 April
7 Juni
23 Augustus

4 Oktober
22 November

OPENING :

José van Dasselaar
Frans Schimmel

André Floor
Marjan van Wageningen
Adri Zijlstra

Mart Geelhoed
Jan Beitler

Begroting Diaconie en ZWO 2017

Leden van de Protestantse Gemeente “de Eshof”

Onderstaand vindt u de begroting voor 2017 van de Diaconie en ZWO van de Protestantse Gemeente “de Eshof” te Hoevelaken.

Deze begroting is goedgekeurd in de kerkenraadsvergadering van oktober 2016. De begroting is in verkorte vorm weergegeven, de uitgebreide versie ligt ter inzage bij de penningmeester Mw A. Bouw en bij de administrateur H. Westein, beiden te Hoevelaken

Begroting Diaconie 2017

ontvangsten		uitgaven	
Collectes	9.500	Af te dragen collectes (rooster)	5.500
Giften	1.500	Hulpdienst-Hoevelaken	1.000
		Steunverzoeken	750
		Hulpvraag	500
		Diaconaal Quotum	900
		Kerstattenties	300
		Kerstpakketten	600
		Kerstmiddag	100
		Kosten diaconie	130
		NDB	400
		Contributie / bankkosten	250
		Over	570
	11.000		11.000

Begroting ZWO 2017

ontvangsten		uitgaven	
Giften (vvb toezegging):	16.000	Project ZWO	10.000
Giften jongeren project	2.500	Kerk in actie 40 dgn tijd	3.000
		Drukkerij	250
		Bankkosten	300
		Diaconaal Quotum	900
		Edukambani	500
		St Noi Si Voi	1.000
		Over	2.550
	18.500		18.500

Programma Vorming & Toerusting in de eerste maanden van 2017

U bent van harte welkom bij de volgende activiteiten. Natuurlijk kunt u altijd op de avond binnenlopen, maar voor de planning van de ruimte is het handig als u zich aanmeldt via de mail:

**vormingentoerustinghoevelaken@gmail.com.
Om 19.45 uur staat de koffie klaar.**

Op donderdag 26 januari 20.00 uur in de Eshof

EEN HUIS VOOR ALLE MENSEN VAN GOEDE WIL

Een avond over het behoud van de schepping. Hoe leggen we verbinding tussen geloof en respect voor de schepping? Wie kunnen ons daarbij inspireren?

De aarde is ons gemeenschappelijk huis. Daar moeten we goed voor zorgen, schrijft Paus Franciscus. Hij roept ons op om alert om te gaan met Gods schepping. De aarde heeft het zwaar. Droogte of overstromingen hebben gevolgen voor mens en natuur.

Duurzaam leven, dat is: respect hebben voor de waarheid van al wat leeft. In de schoonheid van het geschapene zien wij sporen van God. Hoe kunnen wij dat respect in daden omzetten? Er zijn vele mogelijkheden. Van korter douchen tot zonnepanelen op het dak; van bidden voor de schepping tot een gesprek over de gevolgen van slecht beheer.

De leiding is deze avond in handen van Ina van de Bunt. De organisatie ligt in handen van de werkgroep Duurzame Eshof.

Aanmelden bij Henk Boswijk: henkboswijk@gmail.com

**Op donderdag 9 februari 20.00 uur in de Eshof
STILTE ALS KWALITEIT VAN HET**

INNERLIJK LEVEN

Stilte is een kwaliteit van het innerlijk leven en kan een goede dagelijkse gewoonte voor ons worden, een vertrouwde

vriend, waardoor we evenwichtiger in het leven staan. Tijdens de lezing worden daarvoor elementen aange-reikt. Het is geen workshop om te leren mediteren of te bidden, maar de voorwaarden daarvoor worden belicht. Deze avond wordt verzorgd door Klaas Laan; hij heeft een praktijk voor Jungiaanse psychotherapie in Zandvoort.

Op donderdag 16 maart 20.00 uur in de Eshof

Marc Chagall, De Schepping, Litho, 35x26 cm, 1996

DE INSPIRATIE VAN MARC CHAGALL

Marc Chagall werd geboren op 7 juli 1887 in Vitebsk (stadje in Rusland), als oudste in joodse familie.

Hij groeide op met de chassidische vroomheid. Die spiritualiteit zegt, dat in elk wezen een vonk aanwezig is van God, de

Onuitsprekelijke. Licht straalt uit iedereen, uit ieder ogenblik, uit elke plek. Het maakt je vrij om te leven en te scheppen. Die inspiratie gecombineerd met een rijke verbeelding kenmerkt Marc Chagall. De gestalten, voorwerpen, geschiedenissen, rituelen, gebeden en feesten zijn altijd om hem heen.

We kijken naar een aantal doeken die Marc Chagall geschilderd heeft. Daarbij zal er aandacht zijn voor Bijbelse en niet-bijbelse kunstwerken van Chagall. Ben Piepers zal de afbeeldingen toelichten, maar de aanwezigen ook uitdagen eerst zelf te kijken en te reageren op de kunstwerken van Chagall.

Op donderdag 23 maart 20.00 uur in de Eshof

HET VERHAAL VAN PETRUS

Ooit was hij een visser, maar zijn leven veranderde totaal toen Jezus voorbij kwam en hem riep. Petrus

maakte de wonderlijke weg van Jezus van dichtbij mee. Hij liep over water, hij zag met eigen ogen hoe zieke mensen genazen. Hij was degene die zei dat Jezus de Messias was. Maar hij was uiteindelijk ook degene die na de arrestatie van Jezus zei dat hij hem niet kende. Op deze avond horen we wat de Evangelisten vertellen over het levensverhaal van Petrus. Een aangrijpend en bijzonder verhaal, dat na Pasen nog lang niet afgelopen is.

Deze avond wordt verzorgd door Erik Idema, hoofdredacteur/uitgever bij Kwintessens, schrijver en gastvoorganger o.a. in de Eshof.

Over wachten ging het

Vanmorgen in mijn kerk ging het over wachten.
Over hoe mensen niet weten wat ze wacht.
Hoe we er naar uitzien, soms.
Hoe onzeker we zijn.
En toch.

Ik zat daar maar
Te denken over
waarheid achter waarheid.
Waarheid voorbij horizon.
Ik keek naar het kruis in het kerk raam.
Dat rare open kruis.

Toen speelde Skip “ Bridge over Troubled Water”

Dank je wel Ellie
Dank je wel Skip

*Feije en Lieske Duim
Eshof, Hoevelaken, 11 december 2016*

De bloemen of een zinboekje gingen naar:

December tot half Januari 2017

Ds Dio Soeteman in Doorn attentie
Margot Schouten attentie

En de jarigen:

Dhr Bloklander, Dhr vd Heuvel, Mw de Wilde, Mw v Tent, Mw Engelberts, Mw Kilsdonk, Dhr Brons,
Mw Schreiber, Dhr Post, Mw Kalksma, Mw Schuurman-Hess, Dhr Schütten, Mw Schep, Mw Fontein,
Mw Schouten, Dhr Hulst, Dhr v Leijenhorst, Mw Soelstra, Mw Henkemans, Mw Timmerman, Mw Eikens,
Mw Bouman, Dhr Schipper, Mw Polhuis, Mw Bakker, Dhr Barreveld, Mw Reitsema.

Administratie

INGEKOMEN:

Fam. Kuijt

Mevr. Schipper – Doppenberg

wijk 5

wijk 2

VERTROKKEN EN OVERGESCHREVEN:

Dhr. G. Janssen

Dhr. M. Boerrigter

naar

Ermelo

wijk 3

naar

Achterveld

wijk 5

Gemiste kerkdienst beluisteren?

Ga naar de nieuwe website van 'de Eshof': www.pgdeeshof.nl

Kijk bij "Diensten en Internet" (linkerkolom) of het tabblad "Liturgie".

U kunt ook kijken bij www.kerkdienstgemist.nl of

<http://kerkdienstgemist.nl/assess/632832-Prot-Gem-de-Eshof-te-Hoevelaken>.

Colofon

'Rondom de Eshof' is het kerkblad van de Protestantse Gemeente 'de Eshof' te Hoevelaken.

'De Rondom' verschijnt 10 keer per jaar (januari/ februari en de zomermaanden heeft een dubbelnummer).

De digitale versie van 'De Rondom' vindt u op: www.pgdeeshof.nl

De Rondom is in de eerste plaats bestemd voor de leden van de kerkelijke gemeente en daarnaast voor een ieder die kennis wil nemen van de activiteiten binnen 'de Eshof'. 'De Rondom' voorziet de lezer van algemene informatie over het gemeentelven en is tevens een platform voor gemeenteleden om zaken betreffende kerk en geloof te delen.

Redactie

Jan v/d Kuilen, Ad Ritmeester, en Inge Pie

Distributie:

Annie en Frans Hanse tel 253 5288

email: anniehanse@hotmail.com

Inleverdata

Inleverdatum voor het maart nummer is
dinsdag 28 februari 2017

Inleverdatum voor het april nummer is
dinsdag 28 maart 2017

Kopij inleveren bij: rondomdeeshof@gmail.com

Foto's en plaatjes apart aanleveren bij de kopij